

[Finansministeren.]

ikke skal blande mig i. Men det forekommer mig, — som det ogsaa blev sagt af et æret Medlem fra anden Side — at den Slags Ting kan man ikke lade influere paa sin saglige Stilling til Spørgsmaalet. Man maa have en saglig Stilling, selv om der foreligger en eller anden lille Misforstaaelse med Hensyn til, hvorledes dette er kommet frem.

Jeg mødte i Finansudvalget, da jeg var til Samraad dér, og stillede Forslag om at yde disse 10 Mill. Kr., og sagde til Finansudvalgets Medlemmer, at jeg arbejdede stadig paa Beregninger med Hensyn til Reglerne, og jeg sagde paa det Tidspunkt, at jeg skulde love at gøre dem saa uskyldige, politisk set, som jeg kunde, og det var netop, fordi jeg mente — og det Resultat naaede jeg til ved mine Overvejelser af dette Spørgsmaal gentagne Gange —, at jeg ikke vilde komme med Regler, der kunde siges at indeholde Nyheder overfor Rigsdagen. Derfor er de Regler, der er foreslaaet med Hensyn til Fordelingen, saa gammelkendte, at de stammer fra 1903, fra den Lov, som blev vedtaget den Gang, og der fordeles i Øjeblikket med alle Partiernes Sanktion 1½ Mill. Kr. til Kommunerne efter praktisk talt de samme Regler som de her foreslaaede.

Jeg har altsaa under Udarbejdelsen af Reglerne i Samarbejde med Indenrigsministeren søgt at holde dem saa nær som muligt ved de Regler, som gælder ifølge Loven af 1903, netop for at man ikke skulde kunne sige, at jeg har kastet store, nye, vanskeligt overskuelige Spørgsmaal ind paa Finanslovforslaget. Derfor havde jeg ventet, at man fra anden Side — jeg vil ikke sige havde anerkendt den Resignation, som jeg mener der ligger i at vælge disse Fordelingsregler, men dog — ikke havde gjort synderlig Modstand mod dem, idet man maatte erkende, at jeg i alt Fald havde søgt at holde mig saa nær til de Regler, der var Rigsdagen bekendt i Forvejen, som overhovedet muligt.

Nu er jeg sikker paa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udmærket godt kender Fordelingsreglerne af 1903 og ved, hvordan de virker, saa noget egentlig nyt for det ærede Medlem er mit Forslag ikke. Det kan være, at det ærede Medlem mener, at Fordelingsreglerne efter Loven af 1903 virker forkert, og at man derfor burde lave andre. Jeg er heller ikke sikker paa, at de er ideale i alle Henseender; men naar man skal enes om noget saa hurtigt som muligt, mener jeg, man lettere kan naa til Enighed om Ting, man i Forvejen har godkendt fra alle Sider. Det er derfor, disse Regler er

foreslaaet i Stedet for et helt nyt Sæt Regler. Og jeg maa sige, at jeg troede, det var en Indrømmelse overfor Konservative og Venstre i Finansudvalget, at man søgte at gøre det paa den Maade, og jeg ved i hvert Fald, at jeg sagde i Finansudvalget ved Samraadet, at jeg skulde søge at gøre Fordelingsreglerne saadan, at der ikke var noget politisk Sprængstof i dem.

Jeg har bestræbt mig for at følge denne Linie, og jeg beklager derfor, at denne Modstand er rejst. Jeg maa sige, jeg forstaar den ikke. Jeg har ikke noget imod, at man bebrejder mig eller andre, at man har faaet noget lidt sent, det er en Bebrejdelse, som man ofte kan rette mod dem, der skal skaffe Tingene frem. Jeg har gjort, hvad jeg kunde i saa Henseende, men det er klart, at dette Forslag kun kan komme til at foreligge paa det sene Tidspunkt, naar Finanslovsarbejdet er lige ved at slutte. Jeg skal da ikke beklage mig over, at man bebrejder mig det; men at man paa Grund af, at man har faaet tilsendt en velkendt Sag en halv eller hel Dag før eller senere, vil gaa imod et sagligt Forslag om at give 10 Mill. Kr. til Kommunerne, det begriber jeg ikke, den Konsekvens forstaar jeg overhovedet ikke, og jeg synes, at det er nærmest et Udtryk for, at man hænger sig i Formaliteter, i Stedet for at beskæftige sig med de Realiteter, som i Virkeligheden ligger i Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard brugte det Udtryk, at dette var at kaste 10 Mill. Kr. i Grams til Kommunerne. Jeg vil ikke anbefale det ærede Medlem at komme ud i en Kommunalforsamling og fortælle det. Jeg er ikke sikker paa, at man bliver saa tilfreds med det, man vil nok synes, at naar Kommunerne endelig bliver hjulpet paa en Maade, som der dog virkelig er nogen økonomisk Mening i, kunde de blive fritaget for at faa det betegnet med, at man kastede Penge i Grams til Kommunerne. Jeg tror ikke, at Kommunerne er Institutioner, som man skal sammenligne med en Mængde, som man kaster noget i Grams til, det anser jeg Kommunernes Virksomhed for at være for god til, og derfor synes jeg ikke, man skulde bruge det Udtryk om et Forslag om at yde 10 Mill. Kr. til Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard maa formentlig ogsaa kende lidt til Loven af 1903, i hvert Fald har der længe været bevilget Penge paa Finanslovene efter dens Fordelingsregler, saa det ærede Medlem har haft Tid til at sætte sig ind i dem. Ved det, der foreslaas bevilget her, kastes der ikke i højere Grad i Grams, end ved de 1½ Mill.